Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 23 päivänä marraskuuta 1976,
hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta

(76/895/ETY)

(EYVL L 340, 9.12.1976, s. 26)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission direktiivi 80/428/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1980	L 102	26	19.4.1980
►**M2**	Neuvoston direktiivi 81/36/ETY, annettu 9 päivänä helmikuuta 1981	L 46	33	19.2.1981
►**M3**	Neuvoston direktiivi 82/528/ETY, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1982	L 234	1	9.8.1982
►**M4**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3768/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M5**	Neuvoston direktiivi 88/298/ETY, annettu 16 päivänä toukokuuta 1988	L 126	53	20.5.1988
►**M6**	Neuvoston direktiivi 89/186/ETY, annettu 6 päivänä maaliskuuta 1989	L 66	36	10.3.1989
►**M7**	Neuvoston direktiivi 93/58/ETY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1993	L 211	6	23.8.1993
►**M8**	Neuvoston direktiivi 96/32/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1996	L 144	12	18.6.1996
►**M9**	Neuvoston direktiivi 97/41/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1997	L 184	33	12.7.1997
►**M10**	Komission direktiivi 2000/24/EY, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2000	L 107	28	4.5.2000
►**M11**	Komission direktiivi 2000/57/EY, annettu 22 päivänä syyskuuta 2000	L 244	76	29.9.2000
►**M12**	Komission direktiivi 2000/82/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2000	L 3	18	6.1.2001
►**M13**	Komission direktiivi 2002/66/EY, annettu 16 päivänä heinäkuuta 2002	L 192	47	20.7.2002
►**M14**	Komission direktiivi 2002/71/EY, annettu 19 päivänä elokuuta 2002	L 225	21	22.8.2002
►**M15**	Komission direktiivi 2002/79/EY, annettu 2 päivänä lokakuuta 2002	L 291	1	28.10.2002
►**M16**	Neuvoston asetus (EY) N:o 807/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003	L 122	36	16.5.2003
►**M17**	Komission direktiivi 2003/60/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003	L 155	15	24.6.2003
►**M18**	Komission direktiivi 2003/118/EY, annettu 5 päivänä joulukuuta 2003	L 327	25	16.12.2003

Muutettu:

►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 23 päivänä marraskuuta 1976,

hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta

(76/895/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

sekä katsoo, että

Euroopan talousyhteisössä sadon tuottaminen on tärkeällä sijalla,

satoon vaikuttavat jatkuvasti joko eläin- tai kasvikunnasta peräisin olevat haitalliset organismit ja virukset,

on välttämätöntä suojella kasveja näiltä organismeilta sekä sadon määrän vähenemisen estämiseksi että maataloustuotannon lisäämiseksi,

kemiallisten torjunta-aineiden käyttö on yksi tärkeimmistä menetelmistä kasvien ja kasvikunnan tuotteiden suojelemiseksi,

torjunta-aineiden vaikutukset kasvien tuotantoon eivät ole kuitenkaan ainoastaan edullisia, koska kyse on yleensä myrkyllisistä aineista tai valmisteista, joilla on vahingollisia sivuvaikutuksia,

näiden torjunta-aineiden, niiden metaboliittien tai hajoamis-tuotteiden suurella osalla voi olla vahingollisia vaikutuksia kasvikunnan tuotteiden kuluttajille,

näitä torjunta-aineita ei tulisi käyttää olosuhteissa, joissa niiden käyttö saattaisi aiheuttaa vahinkoa ihmisille tai eläimille,

näiden riskien välttämiseksi tietyissä jäsenvaltioissa on käytössä erilaisia menetelmiä; monet näistä valtioista ovat säätäneet tiettyjen torjunta-ainejäämien osalta erilaisia enimmäismääriä käsitellyille kasveille ja kasvikunnan tuotteille, joita on noudatettava, kun näitä tuotteita toimitetaan jakeluun,

eroavuudet jäsenvaltioiden välillä torjunta-ainejäämien sallituissa enimmäismäärissä voivat muodostua kaupan esteiksi ja estää siten tavaroiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä; tämän takia tulisi säätää tietyt enimmäismäärät jäsenvaltioiden sovellettaviksi,

enimmäismääriä vahvistettaessa täytyy sovittaa yhteen toisaalta kasvien tuottaminen ja toisaalta ihmisen ja eläinten terveyden suojeleminen,

ensin tulisi säätää tiettyjä torjunta-aineita varten enimmäismäärät hedelmissä ja vihanneksissa ottaen huomioon sen tosiasian, että hedelmät ja vihannekset on yleensä tarkoitettu elintarvikkeeksi ja joissakin tapauksissa eläinten ravinnoksi; enimmäismäärät on säädettävä mahdollisimman vähäisiksi,

tulisi varmistaa niiden tuotteiden, joissa tiettyjä torjuntaainejäämiä on vähemmän tai enintään liitteen II vahvistettuja määriä, vapaa jakelu yhteisössä; samanaikaisesti jäsenvaltioiden tulisi voida sallia alueellaan syrjimättä ja tapauksissa, joissa ne pitävät sitä perusteltuna, sellaisten tuotteiden jakelu, joissa on tarkoitettuja enimmäismääriä enemmän torjunta-ainejäämiä, joko vahvistamalla niitä varten enimmäismäärät tai olemalla vahvistamatta niiden enimmäismääriä,

---

([1]) EYVL N:o C 97, 28.7.1969, s. 35
([2]) EYVL N:o C 40, 25.3.1969, s. 4

▼B

tämän direktiivin säännöksiä ei ole tarpeen soveltaa kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitettuihin hedelmiin ja vihanneksiin,

odottamattomista syistä liitteessä II vahvistetut enimmäismäärät voivat kuitenkin osoittautua vaarallisiksi ihmisen tai eläinten terveydelle; tämän takia on tarpeen sallia jäsenvaltioiden näissä tapauksissa väliaikaisesti alentaa kyseisiä enimmäismääriä,

tällaisissa tapauksissa on tarkoituksenmukaista toteuttaa jäsenmaiden ja komission välinen kiinteä yhteistyö pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa,

sikäli kun jäsenvaltiot ovat vahvistaneet enimmäismäärät tuotteille, jotka on saatettu markkinoille niiden alueella, niiden tulisi virallisten tarkastusten avulla, mukaan lukien näytteenotto, todentaa, että enimmäismääriä noudatetaan,

tällaisissa tapauksissa viralliset tarkastukset tulisi tehdä noudattaen yhteisön vahvistamia näytteenottomenettelyjä ja analyysimenetelmiä,

näytteenottomenettelyjen ja analyysimenetelmien vahvistaminen on teknistä ja tieteellistä täytäntöönpanoa; näiden käyttöönoton helpottamiseksi olisi aiheellista säätää, että näytteenottoa ja analysointia koskevat säännöt annetaan noudattaen menettelyä, jolla jäsenvaltioiden ja komission kiinteä yhteistyö on toteutettu pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa, ja

koska muutokset ovat teknisiä, niiden tekemistä liitteisiin tulisi helpottaa nopeutetulla menettelyllä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

▼M9

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sellaisiin elintarvikkeena tai poikkeustapauksissa eläinten ravintona käytettäviin tuotteisiin, jotka luetellaan liitteen I yhteisen tullitariffin nimikkeissä ja joissa tai joiden pinnassa on liitteessä II lueteltavien torjunta-aineiden jäämiä.

2. Direktiiviä on sovellettava näihin tuotteisiin myös sen jälkeen, kun niitä on kuivattu tai jalostettu tai käytetty useista valmistusaineista koostuvien elintarvikkeiden valmistukseen sikäli kuin ne voivat sisältää tiettyjen torjunta-aineiden jäämiä.

3. Tämän direktiivin säännökset eivät rajoita äidinmaidonkorvikkeista ja vieroitusvalmisteista 14 päivänä toukokuuta 1991 annetun komission direktiivin 91/321/ETY ([1]) sekä imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista 16 päivänä helmikuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/5/ETY ([2]) noudattamista. Tämän direktiivin 5 a artiklan 1 kohdan ja 5 b artiklan 3—6 kohdan säännöksiä sovelletaan kuitenkin kyseisiin tuotteisiin, kunnes enimmäismäärät on vahvistettu direktiivin 91/321/ETY 6 artiklan tai direktiivin 96/5/EY 6 artiklan määräysten mukaisesti.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. ”torjunta-ainejäämillä” torjunta-aineiden ja niiden metaboliittien ja niiden hajoamistuotteiden tai reaktiotuotteiden jäämiä, jotka luetellaan liitteessä II ja jotka esiintyy 1 artiklassa tarkoitetuissa tuotteissa tai niiden pinnassa;
2. ”liikkeeseen laskemisella” mitä tahansa 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vastiketta vastaan tai vastikkeetta tapahtuvaa luovuttamista sadonkorjuun jälkeen.

([1]) EYVL N:o L 175, 4.7.1991, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/4/EY (EYVL N:o L 49, 28.2.1996, s. 12)

([2]) EYVL N:o L 49, 28.2.1996, s. 17.

▼B

3 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa alueellaan kieltää tai estää 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden saattamista markkinoille sen takia, että niissä on torjunta-ainejäämiä, jos näiden jäämien määrä ei ylitä liitteessä II säädettyjä enimmäismääriä.

2. Jäsenvaltiot voivat, silloin kun ne pitävät sitä perusteltuna, sallia alueellaan sellaisten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden toimittamisen jakeluun, jotka sisältävät liitteessä II vahvistettua enemmän torjunta-ainejäämiä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta.

4 artikla

▼M9

1. Jos jäsenvaltio uuden tiedon perusteella tai olemassa olevaa tietoa uudelleen arvioituaan katsoo, että liitteessä II esitetty enimmäismäärä on vaaraksi ihmisten ja eläinten terveydelle ja vaatii siksi kiireellisiä toimenpiteitä, jäsenvaltio voi omalla alueellaan väliaikaisesti alentaa enimmäismäärää. Tällaisissa tapauksissa sen on viipymättä ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle toteutetuista toimenpiteistä ja niiden perusteluista.

▼B

2. Jäljempänä 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päätetään, muutetaanko liitteessä II säädettyjä enimmäismääriä. Ennen kuin neuvosto tai komissio on tehnyt edellä tarkoitetun menettelyn mukaisesti päätöksen, jäsenvaltio voi pitää voimassa toteuttamansa toimenpiteet.

▼M9

5 artikla

Liitteisiin I ja II tieteellisen ja teknisen tietouden kehityksen tuloksena tehtävät muutokset hyväksytään 7 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen. Torjunta-ainejäämien enimmäismääriä vahvistettaessa on erityisesti otettava huomioon asiaa koskeva päivittäisen annoksen vaarojen arviointi ja käytettävissä olevien tietojen määrä ja laatu.

5 a artikla

1. Tässä artiklassa ”alkuperäjäsenvaltio”tarkoittaa jäsenvaltiota, jonka alueella 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu tuote on joko laillisesti tuotettu ja saatettu markkinoille tai laskettu vapaaseen liikkeeseen, ja ”määräjäsenvaltio” tarkoittaa jäsenvaltiota, jonka alueelle kyseinen tuote on tuotu ja laskettu liikkeeseen muussa tarkoituksessa kuin sen kuljettamiseksi toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä järjestelyjä pysyvien tai väliaikaisten jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi sellaisille alkuperäjäsenvaltiosta tuleville 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuille tuotteille, joille ei ole vahvistettu jäämien enimmäismääriä 5 artiklan mukaisesti, ottaen huomioon alkuperäjäsenvaltion hyvä maanviljelystapa ja sanotun rajoittamatta kuluttajien terveyden suojelun edellyttämiä ehtoja.

3. Jos

— 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetulle tuotteelle ei ole vahvistettu jäämien enimmäismäärää 5 artiklan mukaisesti, ja

— tuote, joka täyttää alkuperäjäsenvaltion soveltamat jäämien enimmäismääriä koskevat ehdot, joutuu määräjäsenvaltiossa liikkeeseen laskemiseen kohdistuvien kieltojen tai rajoitusten kohteeksi sen perusteella, että tuotteessa on torjunta-ainejäämiä enemmän kuin määräjäsenvaltiossa on sallittua, ja

— määräjäsenvaltio on joko ottanut käyttöön uudet jäämien enimmäismäärät tai muuttanut lainsäädännössään säädettyjä määriä tai tehnyt muutoksia tarkastuksiinsa, jotka ovat suhteettomia ja/tai syrjiviä verrattuna sen kotimaiseen tuotantoon kohdistuviin tarkastuksiin, tai määräjäsenvaltiossa sovellettavat jäämien

▼M9

enimmäismäärät eroavat huomattavasti muiden jäsenvaltioiden määräämistä vastaavista määristä tai määräjäsenvaltion soveltamat jäämien enimmäismäärät edustavat suhteetonta suojelun tasoa verrattuna jäsenvaltioiden soveltamaan suojelun tasoon, joka kohdistuu torjunta-aineisiin, joihin liittyy sama riski tai samanlaisiin maataloustuotteisiin tai elintarvikkeisiin,

sovelletaan seuraavia poikkeusmääräyksiä:

a) Määräjäsenvaltion on ilmoitettava muille asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle hyväksytyistä toimenpiteistä 20 vuorokauden kuluessa niiden hyväksymisestä. Ilmoituksen on sisällettävä asiaan liittyvät tiedot.

b) Edellä a kohdassa tarkoitetun ilmoituksen perusteella kaksi asianomaista jäsenvaltiota ottavat viipymättä yhteyden toisiinsa poistaakseen aina kun mahdollista määräjäsenvaltion hyväksymien toimenpiteiden estävät tai rajoittavat vaikutukset niiden keskenään sopimien toimenpiteiden avulla; jäsenvaltiot toimittavat toisilleen kaikki tarvittavat tiedot.

Kolmen kuukauden kuluessa a kohdassa tarkoitetun ilmoituksen antamisesta asianomaiset jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kyseisen yhteydenoton tuloksista ja erityisesti toimenpiteistä, joita ne aikovat mahdollisesti toteuttaa, mukaan lukien niiden sopimat jäämien enimmäismäärät. Alkuperäjäsenvaltio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kyseisten yhteydenottojen tuloksista.

c) Komissio toimittaa asian välittömästi pysyvän kasvinsuojelukomitean käsiteltäväksi, samoin jos mahdollista, ehdotuksen, jolla on määrä vahvistaa liitteessä II väliaikainen jäämien enimmäismäärä, joka vahvistetaan 7 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio ottaa ehdotuksessaan huomioon olemassa olevan teknisen ja tieteellisen tiedon asiasta ja erityisesti niiden jäsenvaltioiden toimittamat tiedot, joiden etu on kyseessä, erityisesti toksikologisen arvioinnin ja arvioidun hyväksyttävän päivittäisen annoksen (ADI), hyvän maanviljelystavan ja koetulokset, joita alkuperäjäsenvaltio käytti vahvistaessaan jäämien enimmäismäärää sekä määräjäsenvaltion antamat syyt sen päättäessä kyseisistä toimenpiteistä.

Säädöksessä on määriteltävä väliaikainen enimmäismäärän voimassaoloaika, joka ei saa ylittää neljää vuotta. Kyseinen aika voi liittyä alkuperäjäsenvaltion ja/tai muiden jäsenvaltioiden, joiden etu on kyseessä, tarjontaan, komission vaatimiin koetuloksiin jäämien enimmäismäärän määrittelemiseksi 5 artiklan mukaisesti. Niiden pyynnöstä komissiolle ja jäsenvaltioille ilmoitetaan säännöllisesti perustetuista koeohjelmista.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä toteuttaessaan jäsenvaltion on otettava huomioon perustamissopimuksen ja erityisesti sen 30—36 artiklan velvoitteet.

5. Se, mitä teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa neuvoston direktiivissä 83/189/ETY [1]säädetään, ei koske jäsenvaltioiden tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti toteuttamia ja ilmoittamia toimenpiteitä.

6. Tässä artiklassa esitetyn menettelyn täytäntöön panemiseksi voidaan toteuttaa yksityiskohtaisia toimenpiteitä 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼B

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädettyjen enimmäismäärien noudattamista tarkastetaan satunnaisin tarkastuksin.

[1] EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 96/139/EY (EYVL N:o L 32, 10.2.1996, s. 31).

▼B

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet ovat 1 kohdassa säädetyn tarkastuksen alaisia, näytteenotto sekä kvalitatiiviset ja kvantitatiiviset analyysit, joita tehdään torjunta-aineiden tunnistamiseksi ja niiden määrien selville saamiseksi, tehdään menetelmin, jotka on vahvistettu 7 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼M16

7 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY ([2]) 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

8 artikla

1. Komissiota avustaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 15 päiväksi.

8 a artikla

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼M9

9 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sellaisiin 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin. Tämän direktiivin mukaisesti vahvistettuja torjunta-ainejäämien enimmäismääriä ei kuitenkaan sovelleta niihin tuotteisiin, jotka on käsitelty ennen vientiä, jos voidaan riittävällä tavalla osoittaa, että:

a) määränpäänä oleva kolmas maa edellyttää erityistä käsittelyä estääkseen haitallisten organismien kulkeutumisen alueelleen, tai että

b) käsittely on välttämätöntä tuotteiden suojelemiseksi haitallisilta organismeilta kolmanteen maahan tapahtuvan kuljetuksen ja siellä tapahtuvan varastoinnin aikana.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jos voidaan riittävällä tavalla osoittaa, että ne on tarkoitettu:

a) muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tai rehujen valmistamiseen tai

b) siemeniksi tai istutettavaksi.

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

10 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan, jollei yhteisön hedelmien ja vihannesten laatustandardeja koskevissa säännöksissä toisin säädetä.

▼M9

10 a artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset varmistaakseen, että 5 artiklassa tarkoitetuista päätöksistä johtuvat muutokset liitteessä II voidaan panna täytäntöön niiden alueella viimeistään 8 kuukauden kuluttua niiden antamisesta tai aiemmin silloin, kun ihmisten terveyden suojeleminen sitä vaatii.

Luottamuksensuojan varmistamiseksi yhteisön oikeudelliset täytäntöönpanotoimet voivat edellyttää siirtymäaikoja tiettyjen jäämien enimmäismäärien täytäntöönpanossa satona korjattujen tuotteiden tavanomaisen markkinoinnin vuoksi.

▼B

11 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan kahden vuoden kuluessa direktiivin tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

Luettelo 1 artiklassa tarkoitetuista tuotteista

CCT:n nimike N:o	Kuvaus
07.01 B	Kaalit, kukkakaalit ja ruusukaalit, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 C	Pinaatti, tuoreena tai jäähdytettynä
07.01 D	Salaattivihannekset, mukaan lukien endiivi ja sikuri, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 E	Lehtijuurikkaat ja artisokka, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 F	Palkokasvit kuorittuina tai kuorimattomina, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 G	Porkkanat, turnipsit, punajuuret, pukinparta, selleri, retiisit ja vastaavat syötävät juurivihannekset, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 H	Sipulit, salottisipulit ja valkosipulit, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 IJ	Purjot ja muut sipulimaiset kasvit, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 K	Parsat, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 L	Artisokat, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 M	Tomaatit, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 N	Oliivit, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 O	Kapris, tuoreena tai jäähdytettynä
07.01 P	Kurkut ja pikkukurkut, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 Q	Sienet ja tryffelit, tuoreina tai jäähdytettyinä
07.01 R	Fenkoli, tuoreena tai jäähdytettynä
07.01 S	Paprika, tuoreena tai jäähdytettynä
07.01 T	Muut vihannekset ja juurikasvit, tuoreina tai jäähdytettyinä
ex 07.02	Vihannekset, keittämättömät, jäätyneet
ex 08.01	Taatelit, banaanit, kookospähkinät, Brasilian pähkinät, cashewpähkinät ([1]), avokadot, mangot, guavahedelmät ja mangostanit, tuoreina, kuorittuina
ex 08.02	Sitrushedelmät, tuoreet ([1])
ex 08.03	Viikunat, tuoreet ([1])
ex 08.04	Viinirypäleet, tuoreet ([1])
ex 08.05	Pähkinät, muut kuin ne, jotka kuuluvat nimikkeeseen N:o 08.01, tuoreina ([1]),kuorellisina tai kuorittuina
08.06	Omenat, päärynät ja kvittenit, tuoreina ([1])
08.07	Kivelliset hedelmät, tuoreina ([1])
08.08	Marjat, tuoreina ([1])
08.09	Muut hedelmät, tuoreina ([1])
ex 08.10	Hedelmät, keittämättömät, jotka on säilötty pakastamalla käyttämättä sokeria

([1]) Jäähdytettyjä hedelmiä käsitellään samalla tavoin kuin tuoreita.

▼B

LIITE II

Luettelo torjunta-ainejäämistä ja enimmäismääristä

►M3 ——— ◄	Torjunta-ainejäämä		Enimmäismäärä [mg/kg tai (ppm)]
	Yleisnimi	Kemiallinen nimi	
▼M7 ———			
▼M3 ———			
▼M7 ———			
▼M12 ———			
▼B			
►M3 ——— ◄	►M3 atsinfossi-metyyli ◄	0,0-dimetyl-S-[4-okso-3H-1,2,3-bentso-triatsiini-3-yl)-metyl]-ditiofosfaatti	►M3 1: viinirypäleet, sitrushedelmät 0,5: muut tuotteet ◄
►M3 ——— ◄	►M3 ►M10 klorpro-faami: ◄ summa, laskettuna 3-kloraniliinina	►M3 4-klorobut-2-ynyl-3-klorofenylkarbamaatti; isopropyl, 3-klorofenylkarbamaatti; 1-metylprop-2-ynyl-3-klorofenylkarbamaatti ◄	
	►M10 ——— ◄		►M3 0,1: selleri, porkkanat, kirveli, palsternakka, persilja
	►M10 ——— ◄		0,05: muut tuotteet ◄
	◄		
▼M7 ———			
▼B			
►M3 ——— ◄	kaptaani	N-(triklor-metyltio)-sykloheks-4-eeni-1, 2-dikarboksimidi	15,0
►M3 ——— ◄	►M3 karbaryyli ◄	N-metyl-1-naftyl-karbamaaatti	►M3 3: aprikoosit, omenat, päärynät, persikat, viinirypäleet, luumut, salaatit, kaalit 1: muut tuotteet ◄
▼M7 ———			
▼M3 ———			
▼M10 ———			

►M3 ——— ◄	Torjunta-ainejäämä		Enimmäismäärä [mg/kg tai (ppm)]
	Yleisnimi	Kemiallinen nimi	
▼M14 ———			
▼B			
►M3 ——— ◄	►M3 ►M10 triallaatti: ◄summa ►M10 ——— ◄ ◄	►M3 S-2,3-diklorallyl di-isopropyltiokarbamaatti; S-2,3,3-trikloroallyl di-isopropyltiokarba-maatti ◄	►M3 0,1 ◄
▼M7 ———			
▼M14 ———			
▼M7 ———			
▼B			
►M3 ——— ◄	dodiini	N-dodekyyliguanidiiniasetaatti	►M5 1: omenamaiset ja kivelliset hedelmät 0,2: muut tuotteet ◄
►M3 ——— ◄	►M3 endosulfaani (alfa- ja beta-endosulfaanin ja endosulfaanisul-faatin summa) ◄	6,7,8,9,10,10-heksaklor-1,5,5a,6,9,9a-heksahydro-6,9-metano-2,3,4-bentso(e)-dioksatiepin-3-oksidi	►M8 ——— ◄
▼M7 ———			
▼B			
►M3 ——— ◄	fenitrotioni	dimetyl-3-metyl-4-nitrofenylfosforotioaatti	►M5 2: sitrushedelmät 0,5: muut tuotteet ◄
▼M14 ———			
▼M7 ———			
▼M13 ———			

▼B

►M3 ◄	Torjunta-ainejäämä		Enimmäismäärä [mg/kg tai (ppm)]
	Yleisnimi	Kemiallinen nimi	
►M3 ◄	malationi mukaan lukien	S[-1,2-bis(etoksi-karbonyl)-etyl]0,0-dimetyliditiofosfaatti	►M5 2: sitrushedelmät 3: vihannekset, paitsi juurivihannekset 0,5: muut tuotteet ◄
	malaoksoni	S-(-1,2-bis(etoksi-karbonyl)-etyl-0,0-dimetylitiofosfaatti	
▼M10			
▼M13			
▼B			
	paraoksoni	0,0-dietyl-0-(4-nitro-fenyl)-fosfaatti	0,5
▼M18			
▼B			
►M3 ◄	fosfamidoni	2-kloro-2-dietylkarbamoyl-1-metylvinylidimetylfosfaatti	0,15
►M3 ◄	►M3 folpetti ◄	N-(trikloorometyltio) ftalimidi	►M3 15: kirsikat, salaatit, vadelmat, mustikat, herukat, viinirypäleet, mansikat 10: sitrushedelmät, omenan tapaiset hedelmät 5: tomaatit 2: muut tuotteet ◄
►M3 ◄	propoksuuri	2-isopropoksifenylmetylkarbamaatti	►M8 ◄

▼B

►M3 ——— ◄	Torjunta-ainejäämä		Enimmäismäärä [mg/kg tai (ppm)]
	Yleisnimi	Kemiallinen nimi	
▼M7 ———			
▼B ►M3 ——— ◄	tiraami	bis(diemtyl-tio-karbamoyl)-disulfidi	3,8: mansikat, viinirypäleet 3,0: muut tuotteet
▼M7 ———			
▼B ►M3 ——— ◄	triklorfoni	0,0-dimetyl-(2,2,2-trikloro-1-hydroksi-etyl)-fosfonatti	0,5
▼M7	———		
▼M15	———		
▼M7	———		
▼M3	klorfenvinfossi	2-kloro-1-(2,4-diklorofenyl) vinyldietylfosfaatti	►M5 1: sitrushedelmät 0,5: juuri- ja mukulavihannekset, selleri ja parsa 0,05: ruokasienet, muut hedelmät 0,1: muut vihannekset ◄
	klormekvaatti, laskettuna klormekvattikationina	2-kloroetylmetyl ammoniumioni	►M8 ——— ◄
▼M7	———		
▼M8	———		
▼M3	diklofluanidi	N-diklorofluorometyltio-N,N'-dimetyl-N-fenylsulfamidi	10: salaatti, mansikat, muut marjat, viinirypäleet 5: muut tuotteet

▼M3

►M3 ◄	Torjunta-ainejäämä		Enimmäismäärä [mg/kg tai (ppm)]
	Yleisnimi	Kemiallinen nimi	
	diklorvossi	2,2-diklorvinyldimetyl-fosfaatti	0,1
▼M8			
▼M7			
▼M17			
▼M8			
▼M7			
▼M3	metylbromidi	bromometaani	►M7 0,1: pähkinät, aprikoosit, persikat, luumut, viikunat ja viinirypäleet ◄
▼M7			
▼M3	pyretriinien (pyretriinien I ja II summa, sineriinien I ja II ja jasmoliinien I ja II summa)	—	1
	vamidotioni (vamidotionin ja vamidotionisulfoksidin summa)	0,0-dimetyl S-2-(1-metylkarbamoyletyltio) etylfosforotioaatti	0,5: omenamaiset hedelmät 0,05: muut tuotteet
	kinometionaatti	6-metyl-1,3-ditiolo[4,5-b] quinoksalin-2-oni	0,3
▼M5	kaptaani } summa folpetti }	—	3: omenamaiset hedelmät, marjat ja pienhedelmät, viinirypäleet, tomaatit 2: pavut, leveälehtiset endiivit, endiivit, purjo, kivelliset hedelmät, salaatti ja herneet 0,1: muut tuotteet
▼M11	folpetti		10: viinirypäleet
▼M5	etioni	0,0,0',0'-tetraetyl S,S'-metyleeni di (fosforoditioaatti)	2: sitrushedelmät 0,5: omenamaiset hedelmät ja kivelliset hedelmät ja viinirypäleet 0,1: muut tuotteet

▼M5

►M3 ——— ◄	Torjunta-ainejäämä		Enimmäismäärä [mg/kg tai (ppm)]
	Yleisnimi	Kemiallinen nimi	
▼M7	———		
▼M5	mevinfossi	2-metoksi-kabonyl-1-metylvinyl dimetyl fosfaatti (cis- ja transisomeerien summa)	0,2: omenamaiset hedelmät ja sitrushedelmät ja aprikoosit 0,5: muut kivelliset hedelmät, lehtivihannekset 0,1: muut tuotteet
	fosaloni	S-(6-kloro-2-oksobentsoksoatzolin-3-yl) metyl 0,0-dietylfosforoditioaatti	1: sitrushedelmät ja mansikat 2: omenamaiset hedelmät ja persikat 0,1: juurivihannekset ja oliivit 1: muut vihannekset
▼M7	———		

▼B

►M3 ——— ◄

([2]) Vähäpätöinen jäämä, joka on pienempi kuin määritysmenetelmän erotusraja-arvo, sallitaan.

►M2 ——— ◄